

[REDAKTED] dnia 15 czerwca 2016 r.

OSD 35/16

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH [REDAKTED]

z dnia 15 czerwca 2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Robert Staszewski
Sędziowie: r. pr. Anna Mościńska (sprawozdawca)
r. pr. Tomasz Fox

Protokolant: apl. radc. Ewelina Woźna

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Marukiewicz

w sprawie odwołania [REDAKTED] wniesionego od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] z dnia 18 kwietnia 2016 r. sygn. akt RD 14/16 o umorzeniu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez r. pr. [REDAKTED]

Sąd Postanowił

- I. Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] z dnia 18 kwietnia 2016 r. [REDAKTED] o umorzeniu dochodzenia.
- II. Kosztami postępowania w kwocie 960,00 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED].

UZASADNIENIE

Dnia 07.01.2016 r. do Ministra Sprawiedliwości wpłynęła skarga [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] W skardze przedstawiona została działalność radców prawnych, adwokatów i sędziów, która w ocenie skarżących stanowiła przewinienia dyscyplinarne.

W dniu 25.01.2016 r. Minister Sprawiedliwości przekazał przedmiotową skargę według właściwości do rozpoznania do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE], a następnie - dnia 02 lutego 2016 r. skarga została przekazana do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE]

W ramach czynności sprawdzających, w związku ze złożoną skargą z dnia 07.01.2016r. dotyczącą możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w związku z postępowaniami sądowymi prowadzonymi przez i przeciwko spółce pod firmą [REDAKTOWANE] i udziałem w tych sprawach radcy prawnego [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] przesłuchał w dniu 22.02.2016 r. w charakterze świadka skarżącego [REDAKTOWANE]

Dowód: protokół przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka, k.14-15

W dniu 29.02.2016 r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 6 ust. 2, art. 7, art. 11 ust. 1, 2 i 3 KERP w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych za czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego, polegający na tym, że w 2011 r. we Wrocławiu działając jako sędzia sądu arbitrażowego przyjąć miał korzyść majątkową w postaci kwoty pieniężnej w wysokości 10.000 zł. w zamian za wydanie korzystnego rozstrzygnięcia dla spółki [REDAKTOWANE]

Dowód: postanowienie z dnia 29.02.2016 r., k. 6-17

Dnia 22.03.2016 r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] przesłuchał świadka: adwokata [REDAKTOWANE]. W dniu 24.03.2016 r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] przesłuchał świadka: adwokata [REDAKTOWANE]

Dowód: protokół przesłuchania świadka adwokata [REDAKTOWANE] k. 24-28, protokół przesłuchania świadka adwokata [REDAKTOWANE] k. 29-31

W dniu 18.04.2016 r. Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie [REDAKTOWANE] w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] mającego stanowić naruszenie postanowień art. 6 ust. 2, art. 7, art. 11 ust. 1, 2 i 3 KERP w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych to jest o czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego, jaki miał polegać na tym, że w 2011 r. w [REDAKTOWANE] działając jako sędzia sądu arbitrażowego radca prawny [REDAKTOWANE] przyjąć miał korzyść majątkową w postaci kwoty pieniężnej w wysokości 10.000 zł. w zamian za wydanie korzystnego rozstrzygnięcia dla spółki [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu postanowienia Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] wskazał, że zarówno w dacie wszczęcia dochodzenia jak i zebrane w jego toku dane nie uzasadniają w ogóle podejrzenia, że w związku z pełnieniem funkcji publicznej radca prawny [REDAKTOWANE] miałby przyjmować korzyść majątkową lub jej żądać za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa, czy uzależniać wykonanie czynności służbowej od otrzymania korzyści majątkowej.

Na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 18.04.2016 r. odwołanie w przepisany terminie złożyli [REDAKTOWANE] zarzucając, wydanemu postanowieniu Rzecznika Dyscyplinarnego celowe ukrywanie znaczących dla sprawy faktów, a zwłaszcza brak przesłuchania świadka [REDAKTOWANE], co do okoliczności składania propozycji korupcyjnych przez [REDAKTOWANE] oraz ich oświadczeń o wypłacie kwoty 10.000 zł. radcy prawnemu [REDAKTOWANE]. Ponadto w odwołaniu skarżący wskazali, że [REDAKTOWANE] złożyli inne zeznania w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową [REDAKTOWANE].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] zważył, co następuje:

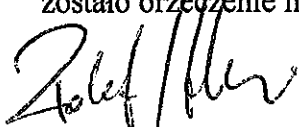
Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

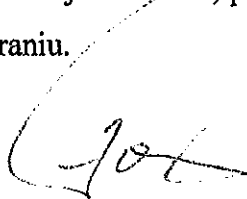
W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] w stanie faktycznym niniejszej sprawy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 18.04.2016 r. umarzające dochodzenie w sprawie jest prawidłowe.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Oznacza to, że ażeby radcy prawnemu można było przypisać odpowiedzialność dyscyplinarną jego zachowanie musiałoby być bądź sprzeczne z prawem, bądź sprzeczne z zasadami etyki zawodowej lub godnością zawodu, bądź musiałoby prowadzić do naruszenia obowiązków zawodowych. Na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne wobec radców prawnych prowadzone jest według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego z uwzględnieniem odrębności wynikających z przepisów ustawy o radcach prawnych. Oznacza to, że wszczęte postępowanie umarza się jeżeli czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie przewinienia dyscyplinarnego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych). Analiza stanu faktycznego sprawy prowadzi do wniosku, że brak jest jakichkolwiek dowodów, ażeby można było radcy prawnemu [REDAKTOWANE] przypisać popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na przyjęciu korzyści majątkowej w postaci kwoty pieniężnej w wysokości 10.000 zł. w zamian za wydanie korzystnego rozstrzygnięcia dla spółki [REDAKTOWANE]. Skarżący w trakcie postępowania podnosili, że przedmiotową korzyść majątkową radca prawny [REDAKTOWANE] przyjął miał od adwokata [REDAKTOWANE] i adwokata [REDAKTOWANE]. Jednak przesłuchani w charakterze świadków adwokat [REDAKTOWANE] i adwokat [REDAKTOWANE] zaprzeczyli, ażeby radca prawny [REDAKTOWANE] w jakiegokolwiek sprawie również w sprawie spółki [REDAKTOWANE] miał żądać lub przyjmować jakąkolwiek korzyść majątkową jako sędzieja sądu arbitrażowego. Wobec braku jakichkolwiek dowodów wskazujących na zasadność skargi, wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] uznac należy, że Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] podjął właściwą decyzję procesową o umorzeniu postępowania w sprawie. W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie również zarzut zawarty w odwołaniu, a dotyczący braku przesłuchania w charakterze świadka skarżącej [REDAKTOWANE] okazał się być niezasadnym z tego względu, iż przeprowadzenie tego dowodu nie miało jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, wobec tego że niniejsza sprawa prowadzona była na okoliczność ustalenia tego, czy radca prawny [REDAKTOWANE] działając jako sędzieja sądu arbitrażowego miał przyjąć miał

korzyść majątkową w postaci kwoty pieniężnej w wysokości 10.000 zł. w zamian za wydanie korzystnego rozstrzygnięcia dla spółki [REDAKTION]. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec tego byłoby przeprowadzanie dowodu co do okoliczności składania propozycji korupcyjnych przez [REDAKTION] oraz ich oświadczeń o wpłacie kwoty 10.000 zł. [REDAKTION]. Skarżąca [REDAKTION] nie była świadkiem czynu, którego miał dopuścić się radca prawny [REDAKTION] a więc przeprowadzenie dowodu z jej zeznań nie miałyby jakiegokolwiek znaczenia dla prowadzonego postępowania dowodowego. Jednocześnie podnieść należy, iż wobec zgromadzonego w aktach postępowania materiału dowodowego brak jest jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania wiarygodności złożonych przez [REDAKTION] i [REDAKTION] zeznań. Skuteczne zakwestionowanie wiarygodności zeznań świadka może nastąpić tylko wtedy, gdy przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje, że zeznania świadka nie są zgodne z prawdą. W niniejszej natomiast zeznania zarówno świadka [REDAKTION] i jak i [REDAKTION] są ze sobą spójne, brak między nimi jakichkolwiek sprzeczności, które mogłyby doprowadzić do wniosku, że zeznania są niewiarygodne. Ponadto brak jest jakichkolwiek innych dowodów, które mogły podważyć złożone zeznania. Wskazać natomiast należy, że zgodnie z treścią art. 67¹ ust. 2 ustawy o radcach prawnych rozstrzygnięcia organów prowadzących postępowanie dyscyplinarne opierają się na ustaleniach faktycznych. Brak możliwości dokonania ustaleń faktycznych, w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, potwierdzających twierdzenia skarżących, powoduje że wydane przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] [REDAKTION] postanowienie z dnia 18.04.2016 r. należało utrzymać w mocy.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. tj. z 2016 r., poz. 233) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie inne niż o ukaraniu.

Pouczenie:

Na podstawie art. 426 § 1 w zw. z art. 325e § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. t. j. z 2016 r., poz. 233) od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.